

ВЕСНЯНКА

Ой Господи, світлий Цару,
Ваше Кострубка!) на папирату!
Тепер я си погуляю,
Як рибонька по Дунаю!
А рибонька з каміньками,
А я собі з милозвонками.

Лавний бей тими і зими

Збережімо пісню!

Світлова і визвольна війна, як не одна повстання подія закріпилися та кож у нових піснях нашого народу, де осмілюється то само подія, то і особи, причасні до події. Тепер річ у тому, щоб ті пісні, що є також немаловажним причинком до історії наших днів, не запропастилися. Іх треба описати, зібрати, упорядкувати та бодай добре перехотувати, поки буде змога видати їх друком. Тому звертаємося до всіх громадян, свідомих ваги цієї справи, особливо до сільських інтелігентів та свідомих селян, з проською, надіслати на подану адресу всіякі такі пісні, повний їхній текст і мелодії (ноти або якщо співається пісню на якусь стару мелодію, то подати, яка), а крім того зазначити, де, коли, хто і від когось записав пісню. Коли відомий автор, то подати автора. Коли в пісні осмілюється якусь окрему подію або особи, то подати повне назвння до події чи особи. Варто також записати і таку пісню, що вже є загально відомою і публікованою, але може співається десь у децьо відмінним текстом. За сповнення просьби вже наперед ширю дякуємо. МН ХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ (в Нью-Йорку), ЮРА ШКРУМЕЛЯК, Д-Р ВОЛОДИМИР КАЛІНА. Тексти просьбою посилає на адресу: Др. Володимир Каліна, Львів, вулиця Руска 181.

ПРАВОСЛАВНЕ ЄПИСКОПСТВО В ГАЛИЧИНІ

Варшавські «Відомості Українські» з 28-ого минулого місяця згадують, що згід православного духовенства і мирян варшавсько-холмської дієцезії при кінці грудня м. р. ршив подбати про православну катедру для Галичини. Місцем осідку православного єпископства став би Львів. В тій справі звернувся до польського уряду митрополит Деніс.

ВАЛІСЯ

Рада міністрів у Варшаві ухвалила проєкт декрету президента Польщі у справі меліораци Польщі. Справа, зв'язана з меліорациєю, що досі належала до міністерства шляхів, приділено до міністерства рільництва.

Справа меліораци Польщі це не значяно важна для нас справа. Польща задумують висушити на Поділля багачі і заселити їх колоніями.

ОДНО З НАЙБЛАГОРОДНІШИХ ДІЛ...

Цілий край ше дарм на паску Гуцулам

Останніми тижнями на поклик чаше й тепер жертвують всі, без усіх-усюдів нашого краю добровільні жертви дари на Великдень для

найбідніших гуцулів. Жертвували і ще й тепер жертвують всі, без різниці віку, полу, стану і партії, як про це ми вже згадували у попередніх числах «Нашого Прапора». Жертвували і жертвують книжки дари — по кількадесят золотих селса, по кількадесят золотих усталонови — на нинішний час великі і тяжкі гроші! — але жертвували і жертвують також діти дрібні суми, а навіть цілком дрібні, що з них відтрученню належності за переселку чеком може і нічого не зашшиться... Всетаки і ті цілком дрібні жертви є дуже цінні — з морального боку! Вони тільки доказують, що поклик «Української Преси» не помонить безслідно, а навпаки, що він находити широкий, всенародний відгомін. Ті «найдрібніші» жертводавці належать також до живого, рухливого активу народу і шк треба радіти.

ПРИЗНАННЯ ДЛЯ НАШОТ АКЦІТ

Редакція «Народньої Справи» одержана від Допомогого Комітету Гуцульщини в Коломиї листа ось такого змісту:

Коломия, 30. березня 1934.
До Редакції «Народньої Справи» у Львові.

В імені Допомогого Комітету Гуцульщини в Коломиї сипадаємо Вам подяку за Ваш щасливий почин і заохоту ширшого загану українського громадянства складати пожертви на паску для гуцулів. Як бачимо з впливів, Ваш заклик найшов у краю добрий відгомін. Сподіємося, що в останніх передсяточних днях цієї відгомін буде ще сильніший тямліше, що акцію цю піддержують на своїх сторінках часописи «Новий Яс», «Наш Прапор» і «Дзвіночок». Ведіть із бажою подією даліше Вашу пропаганду за допомогою нашої Гуцульщини, бо вона цієї допомоги дійсно потребує.

о. А. Русин, Голова комітету. Пашкевич, скарбник. Бергал, секретар.

Українці!

Український нарід славить сьогодні Воскресення Христове. Селами й нивами лунає гомін дзвонів і розносить бадьору надію на Воскресення Волі Українського Народу в повній величї й славі. І, як розвивається у просторах гомін дзвонів, так розвивалась би ця надія, якби «Рідна Школа» не творила для неї твердї підстави своєю муравлиною працею й далекосяжною діяльністю.

«Рідна Школа» в найширшому розумінню слущію стала сьогодні ідеєю української нації. Всье жарід усвідомлює собі, що без «Рідної Школи» він не зможе внести своїх питомих цінностей у загально-людську культуру. Всье жарід бачить у «Рідній Школі» засіб для свого дзвигнення.

Голозна Управа «Рідної Школи»

Іван Галушницький — Голоза. Д-р Мирон Ковчалець — Секретар.

СВЯТКУЙМО БЕЗ АЛЬКОГОЛЮ!

Замість алькогольних напиктів нехай знагоди Празника Воскресення Христового на святочному столі кожної української хати й кожного товариства та забавового комітету красується артистично виконана Карта Рідної Школи, звільняюча від алькогольних напиктів. Такі карти можна набути за попередньому зложенню датку (бодай 2 зол.) в Кружку або Головній Управі «Рідної Школи» у Львові, вул. Словацького ч. 14.

Головна Управа «Рідної Школи».

задержання своєї окремишости й осягнення свого самовизначення. Уже шестий десяток років повивас жовто-блакитний прапор «Рідної Школи», як символ єднання всіх тих, що бажать передати Прийдешності ідеали нашої історії, що бажать виконання заповіту Генія народу.

Обеднаймося біля цього прапора, ще тверше, ще завятіше. Нехай постановою до такого обеднання вийде в Ней День, коли благородним бальзамом брєнать слова: «І друг друга обіймем». Видимим знаком цього обеднання нехай буде загальний дар на писанку «Рідній Школі», всенародна жертвенність на справу «Рідної Школи» з нагоди Великого Дня: Воскресення Христа.

Шоби й їхня пожертва принесла ще і матеріальну користь, добре кошти пересилили винесли менше.

Наш Прапор» дійде до рук Читачів і Передплатників ще дивчи два перед Великодню Неділю, отже якраз в самий розгар цієї жертвенности. Ще можна і ту нашу заввагу використати.

На всякий раз ціле діло, видвинене «Народньою Справою», це одне з найблагородніших ділоставленіт! Благородність того діла така глибока, що весь край без ніякої організації підготував справді подумав про паску гуцулів і вислав на адресу «Кооперативного Банку «Покутський Союз» в Коломиї» переказами або чеками ч. 153.492 свої добровільні жертви.

Радісне свято Великоддя буде святом радости і на Гуцульщині! І по гуцульських горах залунає всенародне українське «Христос Воскрес!»

Хто хоче бути певним, що його праця не пропаде, а видасть гарні плоди, той купує все потрібне **НАСІННЯ** ЛИШЕ З **НАРОДНОЇ ТОРГОВЛІ** в П'ясніному Відділі та у 32-ох складах у Львові і в краю. Ждайте скрізь пакованого насіння лише **Народньої Торговлі.**

ГУЦУЛЬСЬКИЙ МУЗЕЙ В РАДОВІ
На Закарпатській Україні в Рахові повстав комітет для оснування гуцульського музею. Комітет звернувся до різних організацій та відомств історичних збірок за пожертвами збірок для музею. В літі цього року відбудеться вистава.

ПІД ГОМІН ДЗВОНІВ...

Політичне положення української нації під сучасну хвилину невідраднє. Нема потреби це доказувати. Та зате можна доглянути в тому невідрадному таки і щось радісне та надійне. Треба сквати, що лінія розвитку, що бігла від 1920-го року, від розгрому наших визвольницьких змагань, досі в долину, вже не мчитьсь безвпинно даліше в діл, у пропасть, у невідоме, в чимраз гірше, а навпаки, ця лінія нашого національно-політичного розвитку стає вже підноситися вгору, чимраз вище, до кращого, до певнішого і бажаного.

В нашій суспільности так і можна відчути той душевний перелом, що вже відбувся в душі нації на тлі подій останніх років. Поволі, але самопевно віднаходить себе нація і приходить до себе. Поволі, але дивно орієнтується вона в реальних умовах і мирить свої сили відповідно до потреб дійности.

Знову, як це вже було давніше в нашій історії, в останнє перед війною, починаємо чимраз краще розуміти, що ми стільки-ж варті як нація, що й інші нації навколо нас. Значнаємо цінити свої цінности і бачимо, що вони не раз і вищі від цінностей нещодного щасливішого, чим ми, народу. Чимраз більше набираємо певности, що ми, наш нарід, творимо частину цілости, без якої не може статися нічого важнішого на світі.

І дивна річ: Як тільки стали ми знову віднаходити себе і цінити себе понад все, зачав нас віднаходити і цінити також і світ. Такий закон у життю: Цінять тільки того, хто самий себе цінить!

Будемо сильними, всі нам покляніться! Слабих тручають з усіх боків!

Отже — працюймо даліше над собою. Творим у себе свої цінности. Вірмо у свої сили і скрипляймо їх! Змагаймо непохитно до свого! Всі знаймо свою мету і шль недовзначно! В пливкому стані будьмо твердим, несподатним в ніяку сторону, незламним, одним гуртом. Виймо відрїжнати дрібне від великого, важне від маловажного, особисте від загального, станове від всенародного.

На світі йдуть раз-у-раз політичні веремини. В історії людства і народів ніщо не задержується постійно в своему розвитку. Навпаки — розвиток усюди безвпинний. В тому розвитку вдержатися — це якраз штука. Бувають нежарі і невдачі, але по них приходять і триумфи.

Багато тепер про нас говорять всюди. Та ми не слухаємо це все загато! Не пускаймося плести бістрими хвилями надій і сподівань на когось! Працюймо тихо над собою, закріплюймо самі в своему нутрі! Дбаймо про постійне і вічне, а краще завтра станеться дійности, в майбутности заживемо напевно повним життям!

ЧАР ВЕЛИКОДНИХ ЗАБАВ

(Р) З давних часів поганства доховалися у нас різкі святочні звичаї, як коляда, гагілки (гагілки), купало і т. ін. Гагілки це назва великодних забав молодці. В Азії, Персії й в індійш, обходять свої весняні свята таксамо, як українці. Насамперед доховався у них звичай про великоднє яйце. Індійці вірили, що нвіт повстав з яйця. Перси ще до нині в часі весняного свята обділюються писанками і крашківками. У нас обліваються у великодний понеділок водою: Перси й індійці об-

ліваються ще й тепер таксамо, як і в нас.

В Індії весняне свято відбувалося зпочатком весни в честь богосонця; воно там називалося «годі». А в слові «гагілка» є частина того слова «голь». Таким способом доховалася у нас стародавня назва весняного свята до нинішнього дня.

ГАГІЛКА — „ВРОДАЙ“

Був звичай, що в місяці березні, випихали т. зв. боввана, що зобра-

жав смерть або зиму і висовали його з села тай топили в річ. А як звертали, то привисили весну. Цей звичай заховався у нас ще й досі, але вже зовнава не всюди і не однаково.

Нині гагілки, на празник Воскресення Христового, залишилися з поганських часів. А і тоді святкувалося воскресення Весни. Навіть одна з пісень вказує на це: «Ой вже весна воскресла». В наших гагілках агадується звичай «кликати весну».

Благослови, мати,
Ой Мати-Лада, мати,
Весну закличаю...

Звичай кликання Весни пригадує другий звичай в деяких сторінах коло Самбора «кликати Вородай». А в слові «Вородай» початковеслово «вор» (з латинського вер) означає весну.

Скрізь на Україні задержалися ще згадки про Вородая. В сяничкій окрузі одна великоднє забав називається «Воротай», на Покутті «Воротар». Але на Покутті «Воротар» це забав дівчат, а сяничкій «Воротай» забав хлопців.

ГАГІЛКА — „ЗЕЛЬМАН“

Шоби зрозуміти властиве значення давного весняного свята, мусимо собі пригадати одну забаву, що називається «Зельман»; є вона одною з найважніших великодних забав. Довго думали, що Зельман то жид. Але властиво гагілка «Зельман» не має нічого спільного з жидом. Це є невинна любовна забаву, що зображає «відання дівчини». Ця гагілка занесена до нас з Моравії, де «Зельман» був божком.

ГАГІЛКА — „РОМАН-ЗІЛЛЯ“

Одна гагілка згадує перське святе зілля, тільки що назва перекирчана, бо замість «Оман-зілля» кажуть «Роман-зілля». На Поділлі співали таку гагілку під назвою «Роман-зілля»:

Коло млина кремєна
Там дівчина ходила,
Роман-зілля копала,
Самаж його не знала,
Понєсла го до ради,
До дівочї громади,
А дівочки пізнали
І в рученьки взяли:
То це зілля кадило,
Шо по церкві ходило,
Куса Христа водило.

Кінець гагілки мимо того, що є згадка про Куса Христа, відноситься до старого поганського звичаю уживати оман-зілля при молитвах і богослужєнях. Індійці вірили, що боги і люди дістають від того зілля чародійну силу.

Таким способом, як бачимо, наші гагілки Вородай, Зельман і Роман-зілля, це відгомін давньої релігії. «Оман-зілля» було відоме в Азії вже перед трьома тисячами літ і належало до релігійного обряду, як найголовніший предмет. На жаль, багато наших великодних звичаїв замикає. Переводяться і гагілки.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОІСТИНУ ВОСКРЕСІ В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ БАЖАЄМО ВСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, ПРИХИЛЬНИКАМ, ЧИТА-АМ І ШЛОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ ВСЬОГО НАЙКРАШОГО ТА ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ! МИНАЄ ЗИМА, ЖИТТЯ ВРЄТЬСЯ З ЛЕДЯНИХ ОКОВІВ, НАСТАЄ ВЕСНА, ВОСКРЕСЕННЯ ІЗ МЕРТВИХІ ВІРИМО, ШО ВОНО НАСТАЄ І ДЛЯ НАС...

Історія страстей і воскресення Ісуса Христа була завжди темою для найбільших мистців-малюрів і різьбарів всїх країв і часів. Образок зображає «Оплакування» дереворит Ганса Бальдунга, що жив в роках 1475—1545 і був учеником А. Діпера.

РІДНИЙ КРАЙ

Розкішний степ... Убогі села... Це ти, мій краю чарівний? Мій рідний край такий веселий...

Церковні дзвони

БРАТІВ ФЕЛЬЧІНСЬКИХ в КАЛУШІ та ПЕРЕМИШЛІ

Новість!

Розбиті дзвони особливої вартості спомого під гарячійою відлижкою попереду красні і сили тону, в наслідок чого перетоплені дзвони є лишніе

Перервана стріча.

Мазепа вискокав на милодому гарячому арабському фортеці, сильно натягнув поводі й пильно подивився на залезлий місячним світлом дощ...

АНТІН ЖИЛАВИЙ ПАСОЧКА

Було це 1915-ого року в травні, як в Карпатах стояв ще від осені фронт російської армії. Я мешкав в бойківських горах (коло Сянок) в селі Шандрівці. А що учителям не давав ніхто платити, то я тримав «лавочку» для семеня і солдатів...

«Помаранчевий Комітет»

Ніхто не заперечить, що чеснота милосердя є гідна всякої хвали. Що-ж говорити, коли її стануть плекати пані! Це ясне усім, як діравий парасоль в дощ. Тому хвалимо і радіємо, коли пані займаються заборонками, висилають дівчорку, яку хворять, в гори, на свіжий карпатський воздух...

СТАВІТЬЕ ЧЛЕВАМИ ПРОСІТІ!

Також вперше я довідався, що я арештований. Проїхали ми таж Боберку. Десь на другим кінці села зачав козак гукати: «Вистовой! Вистовой з якоїсь хати вистовой!»

ДР. Я. ЗАСТИРЕЦЬ

Ніхто не заперечить, що чеснота милосердя є гідна всякої хвали. Що-ж говорити, коли її стануть плекати пані! Це ясне усім, як діравий парасоль в дощ. Тому хвалимо і радіємо, коли пані займаються заборонками, висилають дівчорку, яку хворять, в гори, на свіжий карпатський воздух...

СТАВІТЬЕ ЧЛЕВАМИ ПРОСІТІ!

Також вперше я довідався, що я арештований. Проїхали ми таж Боберку. Десь на другим кінці села зачав козак гукати: «Вистовой! Вистовой з якоїсь хати вистовой!»

ФЕДІР ДІДКО

Федір Дідко, стримав коня й зіхав у тій валу. На дорозі показалися два верхиці. Іхали вони швидко рясиво. Коли віддал між ним і верхіцями скоротилася так, що можна було чути голоси, Мазепа виразно вловив вухом кілька слів жіночої розмови й побачив, як один верхівець зупинився, а другий поїхав назустріч йому.

СТАВІТЬЕ ЧЛЕВАМИ ПРОСІТІ!

Також вперше я довідався, що я арештований. Проїхали ми таж Боберку. Десь на другим кінці села зачав козак гукати: «Вистовой! Вистовой з якоїсь хати вистовой!»

СТАВІТЬЕ ЧЛЕВАМИ ПРОСІТІ!

Також вперше я довідався, що я арештований. Проїхали ми таж Боберку. Десь на другим кінці села зачав козак гукати: «Вистовой! Вистовой з якоїсь хати вистовой!»

СТАВІТЬЕ ЧЛЕВАМИ ПРОСІТІ!

Також вперше я довідався, що я арештований. Проїхали ми таж Боберку. Десь на другим кінці села зачав козак гукати: «Вистовой! Вистовой з якоїсь хати вистовой!»

СТАВІТЬЕ ЧЛЕВАМИ ПРОСІТІ!

Також вперше я довідався, що я арештований. Проїхали ми таж Боберку. Десь на другим кінці села зачав козак гукати: «Вистовой! Вистовой з якоїсь хати вистовой!»

Д-р КИРИЛО ТРИЛЮВСЬКИЙ

З МОЇХ СПОМИНІВ

Володимир Антонович не дуже був тому прихильний, що Драгоманів старався нашу молоддь 80-их р. р. залучити до російського письменства. Між ним і висланим перед 10 літами київською «громадою» були тоді взагалі «разгласіє», котрі можна зрозуміти шойно по перекладах книжки Грушевського «М. Драгоманів і жєневський соц. гурто», Відень 1922 р. Крім того Антонович не розумів, який цілющий вплив мала тодішня поступова (а таку лиш вислав Др-в галиччанин) література на галицьку молоддь, виростаю під впливом польського, шляхотським духом пересяклого письменства. Більше незалежною українськ-суспільною клясою було тодішне духовенство, а духовні і їх родини читали переважно лише польські книжки, виполичені з двірських бібліотек. А чималих їх тому, бо українських не мали. Тоді кожний яко-такі заможаній українець міг легко закупити всі українські книжки, що вийшли даного року — так їх було мало.

Російське письменство захоплювало тодішню українську молоддь своєю любов'ю до «меншого брата», до «унижених і оскарблених», а критично верста послідуючих та чиновництва. Тут вибивалась на верх власне так звана «абліччельная» (демаскуюча) література, а все це разом мусіло робити велике враження на синів нашої дуже консервативної суспільності, що вироста на творч Крашевського, Ж. Качковського, Дзержавського та Коженювського (Коженювський-Конрад — ще тоді не писав), а в

найкращім випадку на «Рамотах і рамотках» Вільконого та оповіданнях і «Недзельних кроніках» Яна Ліша.

Не лише Іван Франко, Михайло Павлик, Остап Терлецький, Іван Куровець, Р. Яросевич та аз грішний вирости під впливом тодішньої російської поступової літератури, але і Наталя Кобринська, котрій достарчували її браття січовики Євген і Льонгін Озаркевичі та Василь Полянський («пророк»). Належать тут далше (але вже зпід впливу російської частини бібліотеки львівського «Академічного Брацтва») О. Маковей, Е. Петрушевич, Гр. Величко, Е. Косякевич та Микола Ганкевич. В. Кошовський («Корженко») також, але вже за посередництвом Івана Франка.

Особливо велике значіння мали для нас тодішні російські «толсті журналі» в роді «Вестника Європи», «Северного Вестника», «Русскої Жізни», «Русского Богатства» і других. Сказав хтось влучно, що при їх допомозі Драгоманів «отворив нам вікно до Європи». І справді так було, бо напр. кожний найновіший роман Золи друкувався рівночасно і в котрімсь французьким часописі і в одному з рос. «толстих журналі» як нпр. у «Вестнику Європи». Такий «товстий журнал» — була це грубезна книжка т. 8-ого, а стояла лише 1-ого рубля.

*) В ній власне працював постійно перед світовою війною Арабакин, а постійним секретарем був М. Славинський, пізніше петляорський дипломат та професор подебрядської Господарської Академії.

Окрім того був там і оригінальний рос. роман (в продовжуваннях), оригінальна і перекладана з чужого новела, огляд політичний — заграничний і власний, стаття научна, літературно-критична і бібліографія. А все то було писано «первокласними» і дуже добре оплаченими співробітниками.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ВИСЛАТИ

ще перед святами всі валєглости і передплату за «Наш Прапор» на II-й квартал wraz з портом трьох книжок - премій в квоті зл. 5-55.

Коли вжити на увагу ті прекрасні рос. «толсті журналі», ту літературу щотижневу «Ніву» з додатками, ті гарні оригінальні твори рос. письменників і масу прекрасних перекладів з чужих мов — поминувши вже багаті, чисто мистецькі і чисто популярні видання, то аж дивно чоловікові стає та незвичайно кровава, дика і так довго триваюча російська революція. Я слідив за нею від першої рев. демонстрації на казенській площі в Петербурзі 6-ого грудня 1876 року, я читав шильно заграничні рос. революційні видання, але всетаки чогось подібного, гідного і фактично від реального життя відірваного — як большевизм я і в сотні частині предвидіти не був годен. Ті большевицькі проби колективізації та штучного перескочення по-

*) В ній-же друкувалося пораз перший нпр. і таке «Воскрєсеніе» Толстого.

одиноким фаз суспільного розвитку назвав великий знаток Росії та російської душі Масарик «диалектичною роботою» і так знову і є.

Самих росіян жило мабуть коло 80 мільонів а також частина «іногородців» знала російську мову. Коли говорилось у німців про «обереженість» то приймий яко можливе, що в Росії був цілий один мільон, що стояв під впливом тих «толстих журналі», великих щоденників, та тої багатой оригінальної та перекладної літератури. — Правда і це, що було багато і «журналі» і «дєвнїки», а особливо тихеньких реакційних, але вони чейже на пінішу розумданість революції мабуть не мали впливу.

Всьому виною був — на мою думку — лише брак демократизму у великій російській державі, браку свободи слова і друку, і це якраз перешкодило тому, щоби існуюча вже потенціально культура перейшла від того одного «ізбранного» мільона до нижчих верств народних і їх політично виховала, так, щоби вони змогли пізніше видістися критично до демагогії.

Без перешкоди — європейські стації в будованому динамічному голоснику

ТРИЛЮПОВИЙ РАДІОПРИЙМАЧ «НАТАВІС»

Апарат найновішої конструкції, єдиніснує місцеві стації, до наявності

«ФОТО - РАДІО - ПАЛАС»

Львів, пл. Марійська 8.

ФОТОГРАФІЧНІ НОВИНИ

апарати, матеріали в найбільшому виборі.

ФРАНЦІ КОКОВСЬКИЙ

В заступстві

До весілля Стаха Копитка, столярського челядника, з Дозєю Шмелькіною було вже тільки дві неділі, як щез з таким трудом видигнена, палата його щастя зачала хитатися.

«Мішанське брацтво» ладило свою забаву з танцями, а Дозя вперлася, що мусить бути на ній. Радне рад мусів Стах згодитися, хоч щось у серці його остергало про близьку небезпечку. Гуляла Дозя і в цим і з тим, а Стах нічого. Трудно не позикати дівчині побачитися, чи покартувати, а ще до того посажий наречений.

Тому хоч Стах часами кохнуло в серці, як хтось занадто його наречену до себе притискає, він мовчав і тільки просив Бога, щоби ця його мука вже раз закінчилася.

Забави була вже в повному розгарі, як на сально приплеталось кількох учеників місцевої гімназі. Скинули для неспокійки шкільні мундурки, перебралися на «цивилі», а що гуляки були неогоріш тай гуляці модні танці, завовали незабаром цілу сально. А найбільше всі дівчата й то так, що до кращих із них нашому брацтву ремісникові й не приступити.

Дозю завовував якийсь «осьмак», не переставав коло неї вертїтиса та молотити язиком тай нікого не припустив з нею погуляти. Що лиш хто підходив до Дози, щоби її взяти в танець, цей осьмак самий зачинав гуляти. Навіть самого Стаха до танцю не допутив.

Це доводило Стаха до злости, а як ще побачив їх, коли вони гуляли «кокетку», як запримитив, що той чужий так глибоко заглядає у вічі його Дози, а вона тудиться до нього тай от-от закине йому руки на шию, не витерпів та чимскорше втік із сали до буфету.

Кілька чарок медвіки, що їх випив з майбутніми тестями, успокоїло Стаха, а як ще мама заклікала Дозю тай забрала її домів, він аж відсапнув.

II.

По забаві завважив Стах, що Дозя стала для нього холодніша, що його виниас, ба, навіть говорити з ним не хоче. А вечором завжди кудись з дому вигідала. То до знайомих, то до товаришок, на все знайшовся викрут.

Зачав Стах слідити — та нічого з цього. Все вміла так закрутити, що Стах нічого не довідався, ба, ще й більше знеохочував Дозю до себе.

Шойно хтось із добрих знайомих доміс Стахові, що його Дозя стрі-

чається із студентом у кутику саду, на лавочці, поміж кущами бозу. Говорили знайоми, що вони обоє там висиджують, цілуються, пестяться.

Стахові наче хто ніж у серце всадив. Боліла його зрада Дози, боліло й те, що дав себе перемогти «студентикові». Він, столярський челядник, незабаром майстер!, перед ним всі хлопці дрожали!

Глуха лють та жаждою пімсти зродилися в його зраненому серці. Забоївся, що буде бити так, щоби «студентик» довго попамятав!..

III.

Вже перед вечором зачав Славко ладитися на стрічу з Дозєю. На цій стрічі «мало ричитися все», бо Славко, хитрий молодчина, так вперто, так гарячо вмів заходити коло Дози, що слідався того вечора остаточно поговорити про її і своє майбутнє.

Вичинтив черевки як лякери, вишїткував мундур, бо хоч був вечір і цього всього не було видно, але Славко знав честь тай розумів, що на стрічу з дівчиною годі якебудь вибиратися. Наперфумував уборання, що пахло від нього на десять кроків, волосся намастив брїантинною, підголювся, на пудрував.

Вже мав вибратися з хати, та тут біда: приїхала мама та сестра.

Як не крутисся, як не вертисся Славко, годі було вирватися. Треба було лишитися дома. Ледви встиг вблагати свого товариша, Дорку, щоб цей пішов до Дози, перепроку та повідомив її про перешкоду.

Годі-ж було дати дівчині чекати на себе!

IV.

Заки ще Дорко вибрався, Дозя вже була на місці. Сиділа на лавочці, сперла голову на руку та ждала. В думці переживала різні хвилі попередніх стріч, у мріях ледяла майбутнє. І не зчулася, як проминула звичайна година стрічі.

Збудив її шелест розсунаних корчів бозу та легкі кроки з цієї сторони, куди звичайно приходив Славко. Забілося дівоче серденько, затремтіло. Вона ледви піднялася та простягнула руки, щоби взяти коханого в гарячі обійми.

Почувся тихий шелїт: «Панно Дозю», та заки ще Дозя змогла відповісти, з другого боку кущів вискочив хтось та став що сили першїти палицею надходячого.

Знявся гамір, крик, зойк... Дозя птничкою полетіла домів... У протинний бік вихром нісся пробіг Дорюк, а з його розбитого носа пала кров. На побовищі серед поломаних кущів бозу залишився смий Стах та поломаною палицею погрожував за втікачем.

ГРЯДЕ ВЕЛИКА ХВИЛЯ

В Австрії наладнують новий, «гаймверівський» лад. Це відміна італійського фашизму, вдечім і німецького гїтлеризму. Сьогодні ще не можна знати, чи Австрія збереже самостійність, як цього бажає собі Італія, чи може злучитися з Німеччиною, як цього хочуть гїтлерівці. Також з тим звязана справа повороту до влади Габсбургів. Одні готують його, а другі гостро проти нього застерігаються. Об'єктивним чинраз більше умовини наладнуютья пригожо для повороту Габсбургів.

Франція вже перестала в політиці «грати першу скрипку». Цього ще так дуже виразно всюди не видно, але це вже є. Міністр закордонних справ Франції, Барту був уже

в Бруксєлі, а має поїхати ще до Варшави і Праги. Всюди він намагається наламати даві взаємнини між Францією й її союзниками. Нові вісті кажуть, що Барту поїде і до Берліна. Це буде найважніше в його подорожі. Франція мусить підписати окремі договір з Німеччиною...

На Далекому Сході дуже живо рухається Японія. Вона наладнуює справи з Америкою і з Англією.

Таке загальне світове обєднання держав не є на руку для СССР.

Отже розглянемо: 1) СПРАВИ В ГАЙМВЕРІВСЬКІЙ АВСТРІЇ; 2) ФРАНЦУЗЬКІ ЗУСИЛЛЯ; 3) ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ З СССР; 4) ЯПОНСЬКІ ПОТЯГНЕННЯ і 5) СВІТОВІ ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Франція

БАРТУ ТАЄ ДО БЕРЛІНА

Часописи приносять нову вістку, що міністр закордонних справ Франції Барту по дорозі з Парижа до Варшави «вступить» на конференцію до Берліна. В Берліні стрітеться він з мін. Найратєм. По війні раз тільки, тому три роки, «вступив» до Берліна пок. Аристид Брїян.

ФРАНЦІЯ ПЕРЕД РЕВОЛЮЦІЄЮ

Парижський часопис «Лїберте» бе на сполох зприводу приготувань до революції, що їх чинять комуністи і соціялісти з львого крила. Змобілізованих є 6000 комуністів. Окремо до «революционерів» належить 3.000 чужинців і 1800 втікачів з Німеччини. З закордону спровадили зброю і замаганювали її у фабриках.

Новини

СССР І БАЛТИЙСЬКІ ДЕРЖАВИ

Кореспондент закордонної преси дістали з Москви таке відомлення: Уряд СССР звернувся до урядів Латвії, Литви й Естонії з пропозицією продовжити на дальших 10 літ з тими державами договори про ненапад та про мирне поладання спорів. Уряди згаданих держав дали позитивні відповіді. Підписання актів наступити незаба ром.

РЕПУБЛІКАНЦІ В ЕСПАНІЇ

З Мадриту відомляють, що три партії: республіканська акція, республіканці і незалежні соціялісти-радикали получилися в одну спільну організацію під назвою «Республіканська ліяція». Провідником нової партії вибрано б. прем'єра Азану.

ЕЛЕКТРИЧНА СТАЦІЯ

До електричної стації в Лондоні, що завоюєтє в електричну струку майже цілу полуднево-сїдну Англію, добудували тепер ще нові будови так, що та електрична стація є найбільшою в Європі. Нова добуудка зладана відповідно до найновіших вимог техніки і зроблена ціла зі скла. Побільшена електрична стація дає тепер 390.000 кїловатів. — На нашому образку бачимо величезну піч, де згарєє тижнево 12.000 тон вугля.

РОЗБУДОВА

В останніх роках по наших селах міцно розвивається садівництво, а під містами городництво. На жаль, нема в нас зорганізованого центру, що кермував би акцією поширювання uprawної площі під сади і городи.

З огляду на це, треба наїдому сільсько-господарському проводові подбати за оздоровлення дотеперішньої садівничо-городничої акції шляхом створення окремого «Садівничо-Городничого Відділу» при Краєвім Господарським Т-ві «Сільський Господар», що згодом при сприятливіших умовинах став би основою для створення окремого «Українськїбо Помольогічного Товариства». Це Т-во було б верховною організацією і центром, що надавав би усім обовязуючий напрям розбудови українського садівництва. Дальше це Т-во мусіло би випрацювати основний плян розподілу наших земель на окремі садові райони, з узглядненям не тільки кліматичних і ґрунтових умовин, але й з узглядненям торговельних центрів, осідків фабричної перерібки овочів та взагалі найдодігніших можливостей збуту.

Негаймо треба перевести реєстрацію стану посїданья наших садів та підміських селянських городів, як і фахову контролю садів, щоби знати, в якім оздоровлянім і продуктивнім стані вони тепер є.

В найближчому часі мусімо приступити до заложения великого садівничо-шкільного підприємства, на найбільше пригожоому місці. До фахового проводу такої шкільки треба покликати відомих закордонних фахівців. Щодо капіталу, то можна старатися за заграничний (чеський) капітал, який по десяти, чи більше літах передасть заложене ним підприємство на власність нашому народові. Заложения шкільки є життєво, надзвичайно пекучою і основною потребою в акції поширювання садівництва на наших землях.

До часу зорганізування такої шкільки і зреорганізування наших дотеперішних шкільок, треба зробити умову з чеськими садівничими підприємствами на вагоньову доставку щеп. В Чехословаччині є строга контрола шкільок, так, що наше селянство дістане повновартісні щепи, зовсім придатні до нашого підсонья.

Щодо городів, то мусімо приступити до зорганізування селян-городників під містами для забезпечення збуту і одержування слушних цін, бо інакше розбудова городництва не є мислима. Така організація городників малаб за завдання наладнения перерібки городовини, щоби захопити потреби ринку у свої руки і дати змогу плекати городовину в подальших від міста селах.

І в цій ділянці треба заложити промислово-насівний город, що покривав би наше запотребування в добре насіння і розсаду всякої городовини. Дотепер десятки тисяч злостих народнього майна пропадає щорічно за діаспори чужого походження і сумнівної вартости.

Потрібно зрозумівати великої ваги розбудови садівництва і городництва для економічного життя народу. Цей справи не можна легковажити, як це було досі, бо вложений капітал в розбудову нашого садівництва рєствуватиметься шойно по довгих літах.

Іжк. Василь Баричко

В гаймверівській Австрії

СТАТТІ ВІНКАЕРА

У святочному числі грацького щодєнника «Зїдайчєс Тагеблат» виступив б. австрійський заступник канцлера В. Кнєклер з проєктом німецько-італійської розвязки австрійської справи. Він підкрєслив konieczність співпраці Німеччини в наїдунайській області. Внєклер звертає увагу на німецько-мадярську приязнь і висловлює думку, що Німеччині треба втягнути до наїдунайської комбїнації. Гїтлерівці — каже автор — виявили останніми тижнями багато доброї волі, бо здержалися від заворушень. Австрія повинна це арозуміти. Зрештєю і канцлер Дольфус заявився за ліквідацію австрійсько-німецького приязньєня, як тільки Німеччина приязньє Австрію самостійною на завжди.

ЗА КАРЛА ГАБСБУРГА

Дня 1. квітня ц. р., себто в 12-ту річницю смерті австрійського цєсаря Карла у Відні відбулася врочиста Служба Божєа і маїєстація цїя 24.000 осіб, що зложили вїєнєй на пам'ятяній таблиці цєсаря Карла.

ШТАРЕМБЕРГ ХОЧЄ СТАТИ РЕГЕНТОМ АВСТРІЇ

З Відня звідомляють, що князь Штаремберг не бажає прийняти міністерської теки, ані навіть мїсїя заступника канцлера його пляни далеко вищі. Кн. Штаремберг хоче стати регентом Австрії, як Гортє є регентом Мадяричини.

ІТАЛІЯ ДУЖЕ УВАЖАЄТЬСЯ

З Італії їдуть раз-у-раз нові транспортні зброї для австрійської гаймвері. Перевозять мунїцію, кріси, літаки, танкї і самоходи.

ЩЄ ПРО ГАЙМВЕРІВСЬКУ ПАЦІФІКАЦІЮ

В Парижі повстала окрема слїдча комісія у звязку з гаймверівською пацїфікацією в Австрії. Покров над тою комісією обняли визначні правники і письменники, як Барбіс, Ромєн Рольєн, Ерєнбург й інші. Комісія вислала до Австрії окрему делегацію, яка два тижні розслідувала справу. Цими днями делегація оголосить вислїд свого слїдства.

Японія рухається

КИТАЙ І ЯПОНІЯ

В Шангаї відбулися важні політично-господарські наради китайців з японцями. Переговорювали над позицією для Китаю, над закордонними довгами, а також над протекторатом Японії над Китаєм зі збереженням територіальної незалежності китайської держави.

ЯПОНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКЄ ВІДБЛИЖЕННЯ

Між Японією й Америкою їде тепер уже господарське наближення.

ЯПОНІЯ СТАВІТЬ ВИМОГИ ДО АНГЛІЇ

В травні ц. р. відбудеться в Лондоні японсько-англійська торговельна рада. Японія поставить вимогу, щоби Англія не користувалася морською базою в Сінгапурі.

Шикаль В МАВЕШ.

„Македонія для македонців“

«Українська Пресова Служба» з Берліну з'являється:

«Македонія, частина болгарського народу, яке від 50 літ у безперервній революційній боротьбі. До світової війни ця боротьба велася проти Турків, що гнобили македонців й другі балканські народи, а її кульмінаційним пунктом було славне повстання в день святого Іллі 1903 року. Після світової війни тільки мала частина Македонців дісталася здійснення своїх національних цілей — прилучення до Болгарії, решта опинилася у сербському та грецькому ярмі. Гніт нових окупантів перейшов далі до татар турецького ярма і викликав нову розпалену боротьбу македонців — під проводом заложеної ще в 1893 році «Внутрішньої Македонської Революційної Організації» (ВРМО), що її провідником є нині Ванча Михайлов.

Сербсько-грецький гніт дійшов до того, що нині Македонія не то, що не має жадних політичних прав, але македонцям не вдало навіть публічно говорити своєю мовою, а в практиці в окупованих властях вони виняті з прав. Недавно втік з югославської частини Македонії перед переслідуваннями поліції македонський інженер Іван Петров з дружиною і вони внісли до Союзу Народів меморіал, в якому говориться про незалежну Македонію в Югославії. В меморіалі пані Петрова є мова між іншим про терор сербської поліції.

Каткування і вбивства македонських болгарів — пише авторка меморіалу — яких єдиним злочинцем є те, що вони не хочуть бути сербами, повторюється беззастовно на очах властей. Згадаймо лише вбивство студента Монева в префектурі в Спін, Панчо Велова в Іскубі, купця Попова у Велесі і т. д. Кого не відважуються вбити, того інтернують в Шумади, або кидують без суду в гори. Я бачила власними очима через от-

вір в дазу, як на подвір'ї підпрефектури в Іскубі, яка знаходиться проти нашого македонського селянина долів годуючо на дереві і бив в страшний спосіб мокрою ливню. І на власні очі бачила я, як один селянин з села Кулічани, який збожеволів із горя, що сербські жандарми заорудували йому сина, діти тижнево приковали до префектури і ждали свого сина. І кожним разом проганяли його копанням, аж одного дня сербські жандарми, щоб зробити кінець трагедії, відшари його. Неждано крики доносять з шеною з префектури. Це були крики розпукані тортування македонської болгар. Всюди по селах розповідають жинки про терпиня, яких мусили знати ті жінки й діти через терор властей. Цей терор переходить іноді в садизм, як в Спін, в справі батька македонського воєводи Дмитра Палкушевца, який загинув у сутичці зі сербськими відданими. Нежданого батька примушено не лише прилюдно відкрестити свого сина, але сербські власті ще мусили його під загрозю смерті до такого безбожного акту, якому рівного немає. Він мусив купити кілька посуду вина та пива і відіти на гробі свого сина поминки, разом з другими мешканцями, яких теж прошезо тудю прийти. Я питаю себе, як не збожеволів нещасний батько.

Оце фрагмент із македонської дійсності в Югославії. Проти сербської терору відповідає терором ВМРО. В македонських горах стало зводити бої з македонськими партизанами спеціально школені і приспосіблені до цього пологи сербської війська і жандармерії. «Македонія для македонців» — оце клич, за який кров'яються від пів століття два мільони людей з неслабким ні на мент закриттям. І Македонія не спиче напевно скорше, поки не здійсниться її національний ідеал.

„Коли це станеться“

Англійська газета «Індагш Рівю» за березень 1934-го року так характеризує німецьку закордонну політику.

«Завданням домашньої реорганізації є завоювати через якийсь час право німецького уряду й коли все буде готове, то — на думку деяких далеко

предбачуючих осіб в Німеччині — це буде час для розриву між Московію й Токіо. Найбільше висунена територія Японії стане об'єктом німецької експансії. Коли совітські сили будуть заняті на Далекому Сході, то це буде момент для відраivanja України. Це станеться, очевидно, по попередній злучі Латвії, Естонії й Литви. Це буде «Драгін нах

ЕВГЕН ЯВОРИВСЬКИЙ

З НАДІСЛАНИХ КНИЖОК

«Українська Бібліотека», ч. 3 (15) за березень 1934-го року: Вячеслав Будзи-нський, Гречать. Історичне оповідання. З перекладом редакції. Львів. Ст. 128. (З портретом автора і з огортком ро-бітця Едварда Козака).

Чергова книжка «Української Бібліотеки» дає читачеві історичне оповідання добре відомого широким масам автора, основане на подіях перед самим всенародним повстанням Хмельницького. В оповіданні зображені дуже подробице умовина життя на Подніпров'ї в той час та перші збройні сутички, викликані природними протистояннями сторін, що їм прийдеться там ступитися. Перемагає українська, козацька сторона. Це якраз той перший грим, що попереджає бурю — повстання Богдана. До того історичного гда, зрештою в оповіданню широко розведено додучення і відоміа роман-тична історія, що оживлює цілість. — В передній мають з'явитися дані про автора, в першій мрізі заслуженого громадя-дського і академічного гда, описів і письменника. Оце перший раз зібрані й о-голошені важливі дані і дані в тій справі.

Науково-популярна Бібліотека Т-ва «Прогрес», 1934. Кн. 1 (14). «Вітєс, брати мої!» Порушення для самоосвітніх гуртків. Ст. 128.

«До самоосвіти і самовиховання» — таке гдає кадуєть, своєрідні всі ті освіт-

ники і суспільні діачі, що розвиток людства хочуть звернути на нові шляхи — пише п. Семен Магалає на початку першої частини, що говорить про значіння, організацію і методику освітньої та вишоловної праці самоосвітнього гуртка у Читальних «Просвітах». Тут такі розділи: Як повстало освітнє питання й як його розуміли перед війною; Мета освіти дорослих по війні; Загальні організаційні вказівки для організаторів самоосвітніх гуртків; Правильний самоосвітнього гуртка; Огляд праці самоосвітнього гуртка; Методичні вказівки; Список членів і днівних праці. Ту частину написав п. Семен Магалає. — На другу частину — п'ять водночасних предметів — зложився праці таких авторів: Е. Ю. Пеленський, Мовознавство й українська мова; Е. Ю. Пеленський, Українське письменство; Історія; І. Крип'якевич, Історія України; К. Коберський, Історія суспільно-економічна; Д. Коренець, Всевітня історія; К. Коберський, Наука про державу; К. Коберський, Суспільна (або політична) економія і кооперація; К. Коберський, Наука про торговлю; К. Коберський, Законодавство; С. Пашкевич й О. Дашкевич, Гезографія (рідної землі, загальної й описова); І. Сітинський, Гезометрія; І. Сітинський, Фізика; І. Раковський, Природознавство; І. Раковський, Психологія; Ю. Кордюк, Психічний самоосвітній гурток; Ю. Крохмаль, Виробничя техніка; Н. Ніжанківський, Спів для самоосвітніх гуртків. — Так уже з того змісту видно, яка цілість та книжечка. Це одна з найкращих книжок цього року.

«Діточа Бібліотека», книжечка 148. Михайло Середя, Петрус Шахда. Історичне

ВЕЛИКОДНІ МОЗДІРІ 1934 РОКУ

Остен в новій формі. Користи з цього, з німецької точки погляду, є очевидні, бо в разі війни для Німеччини маючи за собою Україну й її засоби, це буде страшною ніжка блокпада. Шобільше, це дасть змогу Німеччині виникти себе перед світом об'оронцем України перед більшовицькою ти-

„Ломання характерів“

«Бюлетень польсько-український» що виходить у Варшаві, ч. 13 (48) з 31-ого березня ч. р. в статті п. и. «Не хочемо і не візьмемо...» на тему розмови в Українським Академічним Домі у Львові, поміщений в «Бунті Молодих», між іншим пише: «Ось, доведемося, зрештою ми знади про це видавця, що відраду літ тисяч українська молодь у Львові не може добути задоволення університетськими властиями українських академічних самопомо-

гових організацій, бо університетська влада опирається, щоб студенти українці, які так також зазначені в останньому урядовому списі населення, завивали як русини, отже щоб організація українських студентів називалася русською. А що українська молодь не хоче тої вимого сповинити — отже і має ніякої допомогової організації. Шеро мусимо заявити, що того роду поведінка університетської влади, обчислена на ломання молодечих характерів, не належить видай до добрих виховних способів».

«Діточа Бібліотека», книжечка: 153. Володимир Полянський, Лядько Тарас. Селеніа картина в одній дії з життя Т. Шевченка. Друге видання. Львів. Накладом Видавництва «Світ Дитини». 1934. Ст. 24. Ціна 50 гр.

Річ діється на весну 1859-го року в рідних сторонах поета, недалеко Кирилівки на Україні. Дієвими особами — п'ять дитчаток (від 6—10 літ) дитячох хлопців (від 7—11 літ) і дядько Тарас (літ 46). — Картина дозволена до прилюдних вистав рескриптом Городського Староства у Львові. Число дозволу видруковане на книжці. Тільки купити і грати!

«На Шевченкові роковини». Збірка в сень на диточій хор. Зааранжував Богдан Вахнянин. Видавництво «Світ Дитини» у Львові. Ст. 20. Ціна 2 зол.

Тут — Берестечко (Слова Т. Шевченка, народна мелодія. Уклад П. Носувія), Заповіт (Шевченко — К. Стеценко), За Україну (Мик. Вороний — Богдан Вахнянин), Діточа присяга (Юра Шкрямуляк — Богдан Вахнянин), Діброва (Шевченко — Я. Степового), Кантата (Мик. Явний — Богдан Вахнянин), Садок вишневий (Шевченко — Б. Вахнянин), Світ ясний, світє тихий (М. Вахнянин), Світ ясний, світє тихий (Шевченко — М. Гайворонський), Ноти до кожної пісні в разі старанно виведені. Також практично на книжка, кончена для хорів на концерти, а також для самонавчання.

Глобульки

— ДОМА І В РЕСТОРАНАХ — купуйте і ждайте тільки куштар-куштар «СМІКА». Знаменита в смаку. Український виріб. Фабрика Львів, Городецька 121.

— ЧЕРЕВИКИ — дитячі, мужські і жіночі купуйте в одинокім укр. магазині взуття «КОМЕТА» Львів, Ринок ч. 21. Сповинть клич: «Свій до свого»

— НА БАЖАННЯ НАШИХ ВІДБОРЦІВ продаujemo продаж книжок по знижених цінах ДО 15-ГО КВІТНЯ ч. р. Нові каталоги та додатки вислаємо відворотно. Книгарня Шевченка, Львів, Ринок 10.

— ПРИСКОРЕННЯ ВЕСНЯНОГО СЕЗОНУ В ЧЕРЦІ. — Цього року скорша весна є всі позначки, що й місяць травень буде гарний та теплий. Тому, як доведемося, прискорено весняний сезон у Черці. Вже від 1-го травня можуть їхати до купелів ті, що нездужають на гостей (ревматизм), гіхт, черевні, нервові та жіночі недуги. Весняний сезон дешевший, а для селян вигідний, бо в живня треба кожному бути дома. Черче мас найсильніші болотні й сірчані купелі та цілючі питні води, які акують навіть заданені скорхнені. Неодмін, що купався в тому живці, вирятуювався з каліцтва. Для селян є там дешеві мешкання з харчами по господарях та полєхти в оплатях. До живця висідати на стації Потік — Черче, коло Рогатина. В справі інформації писати до управи живця — Черче, пошта Рогатин.

— ШАЛЯПІН У ЛЬВОВІ. Львівський кінотеатр «Муза» висвітлять в середині цього місяця найбільший фільм сезону 1933-34 п. з Док Кітлєв. Головну роль в ньому грає славний російський співак Шаляпін. Фільм зреалізував німецький режисер В. Пабст.

— ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В БРУКСЕЛІ. Українці в Брукселі відсвяткували дня 25-ого м. м. Шевченкові роковини. Про життя і творчість Поета говорив п. Олександр, а про Шевченка як борця п. Коєць. Співували хором прокуції.

— СВЯТО 70-ЛІТТЯ О. Л. КУПЧАНКА. Дня 28-ого м. м. відбулося в Чернівцях святочне засіданє видлу і надзірної ради Т-ва Український Народний Дім для віщаннявання голови п. Олександра Купчанка, який покличив якраз 70 літ. Ісп. Анти Клим звеличав заслуги ювілята як народнього вчителя, господаря, інспектора, громадянина і голови Т-ва. Описля відсєнено портрет ювілята кисти акад. мейяро проф. Е. Ліпєцького, а секретар відчитав привіт.

— ЗА ВУДОВУ «УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО ДОМУ» У ЛЬВОВІ. Загальні Збори РСУК висловили побажання, щоби в 30-літній ювілей найвищої нашої кооперативної установи побудувати у Львові спільними силами «Український Кооперативний Дім». Рада РСУК ще не назначила висоти сьладки, ані речинця, а вже кооперативи с. Скоморохи, повіт Бунач, зложились по 50 зол. на вище задану ціль. Ось як розуміє наше село вагу власної хати!

Про наших селех і містах

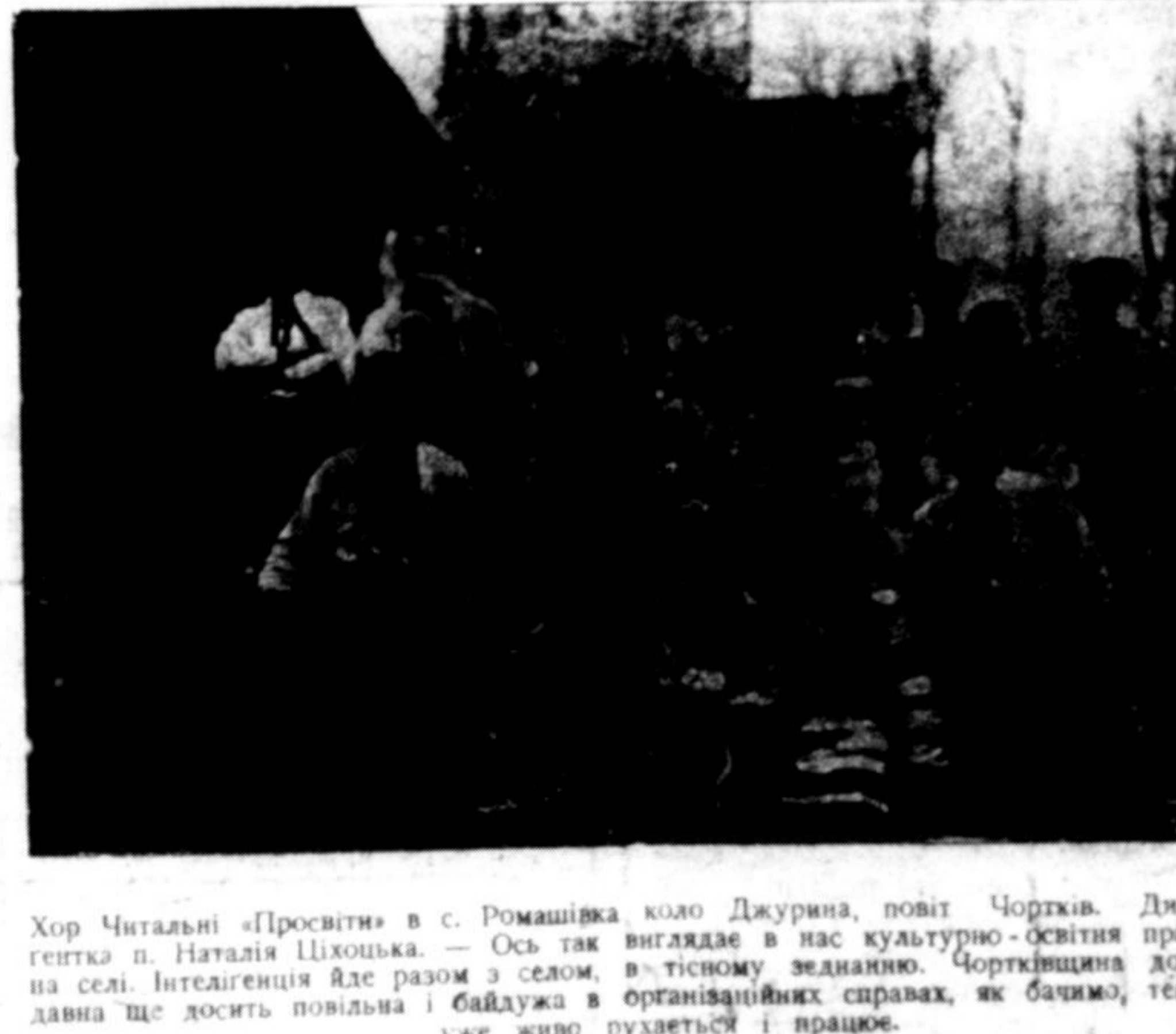
ОРГАНІЗАЦІЯ В Корчній докарського повіту, працюють такі установи: читальня «Прогрес», кооператива, кружок «Рідної Школи», а тепер оснують ся й «Союз Українок». Довий час давася відчувати брак донокки. Щойно в 1932-му році почали місцеві українці будувати. Вислудом завлягої праці станув в осєні дим, якого сьлад не має либонь собі рівної в повіті. Це поидувідне тим більше, бо другі половина села не відпавши перед кількома літими православни, що до будови не причинялися; ба навіть тепер волють визнавати своє кацство, та передсудити в корчим, ніж зайти до чит. «Прогрес». Хоч, що правда, свідоміи трохи напертаються — Першою імпрезою в новий сьад був концерт місцевого хору, що осувався в тім році під батугою п. М. Куліничев. Згодом цей хор дав ряд концертів не тільки в себе, але й по сусідніх місцевостях (Яструбич, Витків Н., Зубків, Андришівка, Сокаль). — У 120-літній уродни Шевченка відбулося заходом чит. «Прогресу» перше, велике свято Шевченка. Сьлад простора, гарно прибрано; програма вьмало дьбрана. По заповіті вьголосила п. Дарія Тренєшєвська реферат, що його вислухали присутні з великою увагою. Далше чергувалися хорі, що співали пієні до слів Шевченка (з вьміємом кантати та слів гимну). Новиною було сопраноє сольо Текли Гумєнок у супроводі скрипки, далше скрипове сольо, та дуже мила сьпенка зі співачки перешкільної дитєй. Не менше блягю перешкільної дитєй. До Основненка (Петро Семєнок), Тополь (Настя Мєдєвичук), пьмач якої присутні вьтвари сьлад та диточа писала перед Шевченком (О. Кончук). Вьлазе в очі карність вьтвари і декламації! До Основненка (Петро Семєнок), Тополь (Настя Мєдєвичук), пьмач якої присутні вьтвари сьлад та диточа писала перед Шевченком (О. Кончук). Вьлазе в очі карність вьтвари і декламації! До Основненка (Петро Семєнок), Тополь (Настя Мєдєвичук), пьмач якої присутні вьтвари сьлад та диточа писала перед Шевченком (О. Кончук). Вьлазе в очі карність вьтвари і декламації!

— СІЛЬНИМ ФРОНТОМ Село Богданівка, скалатського повіту, має 480 пільних господарств, 420 українських, 60 польських. В 1925-ому році засновано кооперативу з фільєю «Наша Доля», а в 1926-ому році відновлено читальню «Прогрес» і рівночасно засновано аматорський гурток під проводом п. Павла Воля, який дьвигнув читальню, і причинився до будови величозного Народного Дому. Той дим побудовано в 1933 році за пильним старанням пароха о. С. Вьковського, а далі зі зложених грошей деяких господарів, й українців з Америки та Канади. За це їм честь і слава! В 1922-му році zorganizовано мішаний хор під проводом дяка п. В. Атамєлюка. Хор виступав підчас богослужєня і на концертах. Далі засновано «Союз Українок», і рівночасно при нїм аматорський гурток під проводом п. Анни Панєрєвої. В 1929-му році засновано кружок «Сільського Господаря». Засновано аматорський гурток і мішаний хор під проводом п. Івана Марцінока. Товариство гарно розвивається і гуртує молодь та веде до освіти. Всі товариства повинні єднатися. «Народний Дім» дождає дозвєнення. Отже треба єдності, бо тільки «в єдності сьлад».

— ВИСТАВА В Городенці, Кут фільварковий, дня 11. лютого ч. р. відгратла аматорська дружина «Рідної Школи», комедію на 5 дій п. и. «Клюб Суфражисток». Вистава випала гарно. Майже всі аматори вьвивалялися зі своїх ролей знаменито. Гучні і довертєливі оплески збирав заслужено М. Кіндрачук (зеєр). Сьлад гула від сміху. Будю видно, що нашим людям подобються комедії. — Присутні на виставі забули про свою біду і дьхотїття і радїли як малі діти. На жаль, публики було мало. І ще одної! Присутніми були лише селяни, але не було ні одного інтелігентя! По виставі відбулася зьлад. Олександр Кучча.

— ЗА ВУДОВУ «УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО ДОМУ» У ЛЬВОВІ. Загальні Збори РСУК висловили побажання, щоби в 30-літній ювілей найвищої нашої кооперативної установи побудувати у Львові спільними силами «Український Кооперативний Дім». Рада РСУК ще не назначила висоти сьладки, ані речинця, а вже кооперативи с. Скоморохи, повіт Бунач, зложились по 50 зол. на вище задану ціль. Ось як розуміє наше село вагу власної хати!

З КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ НАШОГО СЕЛА

Хор Читальні «Прогресу» в с. Ромашівка коло Джурини, повіт Чортків. Директорка п. Наталя Шихочка. — Ось так виглядає в нас культурно-освітня праця на селі. Інтелігенція їде разом з селом, в'їтєсною зєднанню. Чортківщина донедавна ще досить повільна і байдаку в організаційних справах, як бачимо, тепер уже живо рухається і працює.

Одним словом

• У Львові помер в 76-му році життя проф. д-р Геррик Бєдєльєв, видочий історик польської літератури. Бєдєльєв займався також українськими письменством. • У Львові на латинських великодних святах замоговано 17 поранєнь. Пілотори Шедфковий динаміт урвав руку, а на перемістї одна 3-літня дитина страждала зворуходу жабку пєтадари вір. • У Львові до церкви св. Юра мьмїлися на латинські великодні свята 2-ісє здонокки і розпороди часу вартости 200 зол. В касї грошей не було. • У Львові застрїдлася жінка постєруковного сьладчєй служби, Павліна Дємьбєркова. Причина — нервовий розстрїй. • В Бориславщині горить державні дієси в тєустановицьким районі недалеко Орієва. Вже згорїло 10 гектарів дієса. Причина — знеобережна поведінка з вогнем. • В Карпатах з 31-го на 1-го квітня ч. р. впає снїг. Тємпєратура обнижєлася тудю наглядно в цюмоу краю. • В Руньгурах, повіт Коломиї, до мешканця Кат. Стефанішина добулося пьтєхоє людєвї з почорнєними лицьми і під загрозю зброї зажадало грошей. Грошей не було. Бандити побили перелякану жінку до бєстїям. • В Чорткові з 29-го на 30-ий минулого місяця о 9-тїй годїні вєчєром був слабїй землетрус, що тривав 40 секунд. Ніяких жєртв не було. • У Варшаві три мїські театри, Народний, Літній і Новий, переїздять від нового сезону під адмїністрацію державного Т-ва для пощирвання театральної культури. Отже тепер буде вже п'ять театрїв у Варшаві під державним зарядом. • У Варшаві по банках і конторах замїни поїлилися першє німєцькі двї — і п'ять марков монєт з державним німєцьким гербом «акєнкрайцєм» і нанєсом: «Загальний інтерєс понад приватний». • У варшавському «Дєєліку» устанє поївляється розпорядок, що усунєння бєзробітних з одної і двомаїтних мешкань відбувається щодїно по 31-ий жовтєня ч. р. • В Києві і Житомирї був землетрус в той самий час, що і в Руньгуні. Доми затрєтїли в пьдвалахах. • В Москві в першїй днї отворєння амерїканського консуляту зголосїлося вьдразу 200 бубачів, і теперїшних амерїканських горожан, які бажать вернутися до Злучєних Дєржав Півн. Америк. Америкєнци вьтїкають в своєси!

• Коло Омнана, на Лєдоватому Морі, куди лєтєв літак Лєвовєтського й Ушакова на поміч «Чєлюскін», вїн впає на землю і розбився. Лєвовєтський ранєний в лице. Причина катастрофи — студїя. • В ЧСР арештували 200 людєй під замїтом принадлежності до нєлєгалїної комунїстичної організації, що займалася іпоївєнством в чєско-словацькій армії. • У Відні «Райхспост», часосє австрїйських хрїстїянських суспільників, свєтєку 40-літєго свого існування. Перше число того часосїпу вийшло 1893-го року. • У Відні помер славний лікар від вьтєрїшних хорїв у вїдєньському шпіталї, проф. др. Герман Шлєзінгер.

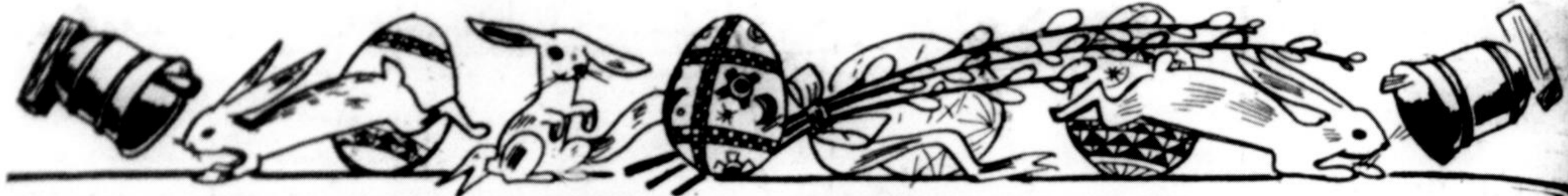
• В Римі в корольській опері вьвїсїстали в присутності Мусолїні оперу, якої текст написав італїйський письменник Пїранделло. Мусолїні заборонив ту оперу виставляти. • В Паризї на почту напали якїсь нєвдомї людї, розділили касу і забрали 100.000 франків. Другої каси з 800.000 франками людї не могли роздіти.

• В Лондоні відбувся конгрєс незалежних соціалїстєв «Лєйбур Парті». 126 гєлосами проти 34-ох відкинули вносєк на перєговорї з комунїстам. • В Ісландї вїбух вулькан Скейдар Екєл. За 20 хвїлїн було 78 градусів. В річї Скейдар пьмєє книжток. Жєртв в людях нємає.

• У Фїндляндї заборонив парламент носити партїїні однострїї. Розпорядок звєрненїй особаю проти національних соціалїстєв і лєвшївцєв жїким не вїдїно тепєр носити нї чорних сорочок, нї знаків закравленого гїтлєрського хрєста (т. зв. свастїки). • В Злучєних Дєржавх Півн. Америк була в мїсцї Лєтоватому ч. р. 11,374.000 бєзробітних. В березні є число ще збїльшєлося на нових 920.000.

• В Вїннїгєту, Манїтоба (Канада) щєдєнним «Вїннїгєт Трїбун» зїбрав 350 долєрїв на памєтник для Стєпана Стєпєчка, українського молодого ємігранта з Галїччини лєвий, рятуючи людєй підчас воєскї, самїй згнєтув тоді в огнї.

• До Токїо прїбув московський фашїст Бєлєвський, щоби zorganizувати бляу московську армію в Манчжурї. По зорганїзуванню московської єміграції в Дєлєцькому Сходї, Вєсєнський поїде до Нїмєччини.

ЗДОРОВЕ ТІЛО — ЗДОРОВА ДУША

Успіхи дволітної праці

Підреферату Коланого М'яча У. С. С

Ідея фізичного виховання, оперта на здорових і живучих силах української нації, поширювалася інтензивно серед нашого громадянства завдяки муралній праці Українського Спортивного Союзу, виснажуючись чимраз кращими успіхами. Доказом того може бути більше той праці за останні два роки у всіх длянках спорту. Легкоатлетичні змагання, мистецтво спортивних ігор, плавання змагання гуртували на старті чимале число змагуців і змагунок з цього краю. Зокрема слід звернути увагу на розвиток коланого м'яча, цього найбільше популярного спорту в цілій Європі.

Донедавна можна було почислити на пальцях існуючі клуби коланого м'яча — а й ті, що існували, проявляли дуже слабу діяльність, не зраджували ніякої ініціативи до взаємного порозуміння і організації, а їхня діяльність обмежувалася до принагідного, бездушного «попання» м'яча. Ще інші клуби, йдучи по лінії найменшого опору, пішли шукати «манни» у чужих союзів, хоч може якраз вони, завдяки доголітній спортивній традиції і догнітним умовам, повинні були на дати напрямки українському спортовому життю.

За організацію клубів коланого м'яча взявся від двох літ Український Спортивний Союз. Успіхи за тих два роки не тільки вдвоюючись, але доміцніючись надіялися, що в недалекий будучини не буде ніякого міста й містечка, де не було би українського спорт товариства.

Організація дружин коланого м'яча почалася на весні 1932 р. спершу тільки у Львові.

Для переведення спортивно-організаційної праці псалкала Спортво Рада УСР України підреферат коланого м'яча, який вже в найблищому році почав вести агенду краєвого Підреферату.

Переведені в 1932-ому р. проби змагання за мистецтво УСР в коланому м'ячі, нова малими недосягаєними, що завжди на початках трапляються — закінчилися висаченням першого мистця Львова, яким став УСР «Тризуб» (Богданівка). Крім того клубу, стартували ще в мистецтвах інші дружини, які й займали дальші місця. Були це «Хорисморці» (Львів), «Дніпро» з Винників, «Сокіл IV» «Мета» і УСРК (вісі зі Львова).

Вже при кінці сезону виявляється, що в найблищому році треба буде поширити організаційні рамки дружин коланого м'яча далеко поза Львів. На закінчення сезону відбулися змагання між «Соколом» зі Золочева і репрезентативною дружиною Львова, в яких перемогли «Сокіл» 4:3.

В минулому році переведено вже правильні мистецькі змагання у львівській і перемиській округах. У Львові крім поданих вище клубів

брав участь у мистецтвах «Сокіл» (Золочів). Беручи під увагу фінансові засоби подільних товариств, Красний Підреферат організував ще рогатинську підокругу з адміністраційним, тимчасовим осередком в Ходорові. До тої округи приділено дві рогатинські дружини, «Роксоляну» і «Сокіл» та «Хортицю» з Жидачева та «Каяину» з Журавня. Почесть мистця припала рогатинській «Роксоляні», яка справді показала найсильнішою дружиною, але... найменше здисциплінованою і тому stratила почесть мистця в користь жидачівської «Хортиці».

В цьому році по переведенню внутрішньо-клубової реорганізації і виборів нового, енергійного проходу, слід надіятися, що УСР «Роксоляна» стане справді на властивому спортовому шляху і добуде успіхів, що їй належаться.

В першій станиславській округі переведено мистецькі змагання тільки в самому Станиславові й найблищій околиці. Виною тут був у першу чергу незavidний фінансовий стан поодиноких товариств, які на початках своєї спортової діяльності

не могли собі дозволити на далекі й коштовні виїзди. Мистецтво станиславського звена добула сільська дружина «Вихор» з Ямщиці.

Мистецтво перемиської волости добула дружина одного з найстарших українських спортивних клубів УСР «Беркут». І в тій спортивній волості годиться відмітити факт, що у розгрівах коланого м'яча крім лях перемиських клубів «Беркута», «Сокла», УСР у з Добромиля, «Запорозжя» з Нижанковець, брала участь сільська дружина спортивного кружка з Коровник.

По відомостям, які вдалося зібрати, гарячкове, організаційне життя клубів підчас зимового сезону не вгавало в трохі. Почасти з ініціативи підреферату К. М., почасті з ініціативи самих спортивних товариств творяться під час пору знову нові підокруги і округи. Такі нові підокруги будуть створені в найблищому часі в Любачеві, Золочеві, Стрию і Коломиї і мабуть ще в Чорткові. До любачівської спортової округи будуть зачислені такі клуби: «Хортиця» (Любачів), «Збруч» (Олешини), «Сокіл» (Яворів), «Заграва» (Ярослав) та спортові кружки з Немірова та Рави Руської.

До золочівської округи належатимуть по вській правдоподібності спортові товариства зі Золочева, Бродів («БСГун»), Олеська, Білого Каменя, Красного і інші.

Найсильнішою чисельно буде стрийська округа, що об'єднуватиме клуби Стрия, Дрогобича, Борислава, Самбора, Жидчева, Журавня і Ходорова і тут теж буде мабуть переведений поділ на дві класи, як це просекється у Львові.

Поділ на класи це покищо тільки проєкт, який слід вже в якнайшльшому часі перевести в життя. Залежатиме це у великій мірі від самих клубів, якщо вони співпрацюватимуть тісно зі своєю спортивною централею і йтимуть назустріч всім побажанням Спортової Ради УСР.

Клич «Спорт у масі» перестав уже бути пустою фразею, він справді просякає стихійно в найширші верстви українського громадянства. Число товариств, згуртованих в Українському Спортовому Союзі, на останніх Заг. Зборах виносило 65. За останніх два тижні воно знову зросло до 80 клубів. Послідовне поширювання організаційних рамок підреферату коланого м'яча повне довіря до УСР і поставило існуючих у краю спортивних товариств є найкращим доказом, що організація українського коланого м'яча іде правильним шляхом, а ці три клуби, що тиняються у чужонаціональних союзах, є зовсім відокремлені і на перебіг спортового життя не мають ніякого впливу.

Роман Сакри.

Вже появилвся

третій зшиток за березень!

Велика Історія України

в передплаті

появляється кожного місяця триаркушевиими зшитками великого формату, багато ілюстрована. Цілість обіймає понад 600 сторінок друку.

Місячна передплата в краю, Чехех, Австрії й Угорщині 1:20 зл., чвертьрічна 3:50 зл., піврічна 6 зл., річна 12 зл. в інших краях місячно 1:50 зл., чвертьрічно 4:50 зл., піврічно 9 зл., річно 18 зл.

Хто надішле цілорічну передплату згори, одержить тривку, мистецьку обгортку.

Адреса: «Новий Мас», Львів, Соїмів 4.

Кооператива „Труд“ у Львові

Жіноча промислова кооператива «Труд» у Львові відбула дня 29-го м. м. Загальні Збори.

Збори відкрила голова Надзирної Ради п. Е. Макарушкова. Звіт за дилвий рік 1932/3 зложива п. Ол. Залезняк.

«Труд» веде дві робітні — біля та жіночих одягів й удержує трилітній фахову школу для дівчат.

Робітня сукож дає підчас сезону заробіток кількакварті українським робітницям.

Школа «Труду» дала в минулому році другий випуск кваліфікованих краєвських челядиць. Школа має 60 учениць. Ї утримують фонди кооператива. Управа школи організувала цього року трикотарський курс, курс кухарства і домашнього господарства, курс крою суконь, курс крою біля та курс моднярства.

Збори ухвалили абсолюторію для уступаючого Виділу і вибрали нову Надзирну Раду.

РОБІТНИК

Дня 21-го квітня ц. р. отворять в Бердичіві виставу освітніх німецької праці під керівництвом «Німецький нард — німецька праця». На нашому образку бачимо модель старі робітника, на 4:50 м. високий, довший різьбяр Яусуфа.

ДМИТРО КОЦЮХ

Великдень 1918-го року

Весняне сонічко приглядалося з небесних висот великим і довезим лашокам «фронтів» європейських воєн, де ревели гармати, прахотили скорострільні, а народи тинули, то валялися в смертних судорогах. Приглядалося страшним гарматним дулам, великим стиртам лодунок, приглядалося масам, призначеним на зарі...

Так весняне сонічко стомлене спускалося до заходу і освітлю нас своїми західноєскісними лучами, як кількох людей, що сиділи під шпитальним муром на лавочці. Я витав на голос «Історію України» УСР об'єднує 80 клубів. Послідовне поширювання організаційних рамок підреферату коланого м'яча повне довіря до УСР і поставило існуючих у краю спортивних товариств є найкращим доказом, що організація українського коланого м'яча іде правильним шляхом, а ці три клуби, що тиняються у чужонаціональних союзах, є зовсім відокремлені і на перебіг спортового життя не мають ніякого впливу.

В ті хвили надійшов листовіш з міста, я схопився: може щось з дому буде, а може від видавництва «Союзу визволення України» або від Українського Жіночого Комітету, бо якраз в середині у повідомив їх, що ми в шпиталі в Бештерцібані на Угорщині і є з такою багато з Наддніпрянської України. Листовіш став читати на голос листи і рецелі для хорих. За хвили чую: Дмитро Коцюх. Я з радости аж задрожав... На посвідці відбору буда печать «Українське Демонігальфкоміте фир Фервундете зельдате, Лемберг». Я здивувався, чому зі Львова; таж я писав до Відня. Вечором пішов до канцелярії по посылку. Аж дрожу з радости. Подаю свій «рецепт» і достаю порядну паку. Пробую піднести — тяжко! Пішов я до своїх «плінних», попросив однег салдата. Був з Волині. Ми принесли паку до сали, відірвали віко паки, розпаковуємо — а тут: паска, чотири яйця з написом «Свячене», дві «баби», тютюн, щось у двох пляшках, кілька часописів і кілька націят молитвенників. Зложив я все назад, подякував землякові воляничові і він відійшов.

На Великдень рано пішов я до подієних земляків, поздоровив «Христос Воскрес!», ті сумно відповіли «Роїстину». Я попросив вчорашнього помічника. Ми взяли паку з мості сали, попросили Івана з Закарпаття зі собою і пішли до своїх. Тут застелили ми пості простираюлю, я виявля з паки паску, поставив на стіл яйця, дві пляшки, тютюн таї кажу: «От свята, наші земляки! Як не будете горді, прошу до спільного сніданку, як український звичай велить!» Всі повстали і було видно, як кожному сьози станули в очах. Тоді обізвався кубанський козак: «Найперше відспіваймо! Воєскрєнення!» Відспівали дуже гарно хорально, бо між ними були два

мениті церковні співаки. Тоді забрав голос знову той самий свідомий кубанський козак Трехим Рябенко і каже «Земляки українці! Найперше мусимо зложити шциру подяку нашим рідним сестрам Українського

Комітету на руки земляка Дмитра Коцюха, щоби він від нас і від себе післав негайно ім шциру подяку. Українці! Яке чудо нас отгуть вряже, яка спільна радість? Ми всі тут, як оцей земляк галичанин, так

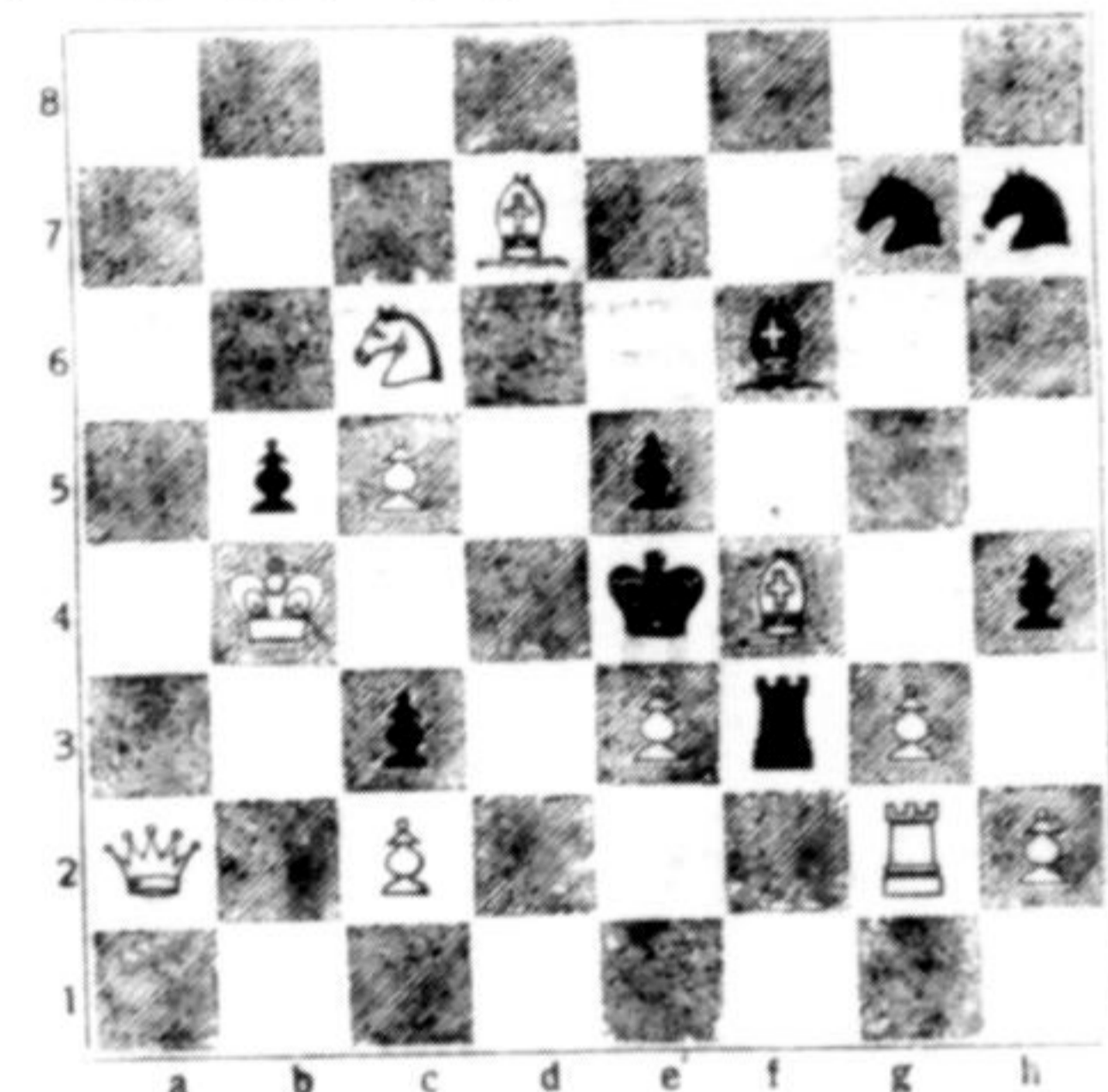
ШАХИ

Редакце Теодор Кукич.

Ч. 15. ШАХОВА ВПРАВА.

А. В. Даниль.

Чорні: Кр е4, Дf3, Бf6, Кg7, h7, Хb5, с8, е8 (8)

Білі: Кр b4, Da2, Bg2, Bd7, f4, Kc6, Xc2, c5, e3, g3, h2 (11)

Білі зачинають і матують у трох ходах.

Ч. 16. ШАХОВА ВПРАВА

К. Г. Гаврилов

Чорні: Кр е1, Де5, Вd8, f4, Кс2 і g4, Ба6, Хb4, d6 (9)

Білі: Кра5, Де8, Вd5 і g2 Кb2 і h2 (8)

Білі зачинають і матують у 2-ох ходах.

Сьогодні подаємо дуже цікаву партію.

БІЛІ: Андерсен 1. e2—e4 2. Kg1—f3 3. Bf1—c4 4. b2—b4 5. Bb1—c3 6. d2—d4 7. 0—0 8. Dd1—b3 10. Bf1—e1 11. Bc1—a3 12. Db3 x b5 13. Db5—a4 14. Kb1—d2 15. Kd2—e4 16. Bc4 x d3 17. Ke4—f6+ 18. e5 x f6 19. Ba1—d1?!

ЧОРНІ: Діфрен 1. e7—e6 2. Kb8—c6 3. Bf8—c5 4. Bc5 x b4 5. Bb4—a5 6. e6 x d4 7. d4—d3 8. Dd8—f6 9. Df6—g6 10. Kg8—e7 11. b7—b5 12. Ba8—b8 13. Ba5—b6 14. Bc8—b7 15. Dg6—f5 16. Df5—h5 17. g7 x f6 18. Bb8—g8 19. Db5 x f3.

Пояснення знаків: Знак — читемо Яде, нпр. e4—e6 значить: хлопець, що стоїть на полі e4, Яде на поле e6. Знак x е5 = бс, н. пр. e5 x d4 розумімо, що х о ець з e5 бе якусь фігуру на полі d4. Знак 0—0 або 0—0—0 означає рошаду коротку (0—0) або довгу (0—0—0) Знак + означає «шах» Знак ?! означає несподіваний хід.

УВАГА! Розвизки задач 7—17 присилати до редакції до 1. травня ц. р.

„ЗАЛІЗНА ОСТРОГА“

Вистава легка, акція жива, цікава й бадьора. Надіється на кожному сцену. Зразкова лтер. мова. Чит. «Просвіти» й Кр. «Рідної Школи» по селах грають без окремого дозволу автора. Наклад 1200 прим. Замовлення приймає виділено КНИГАРНЯ М. ДРОНЯ В РОГАТИНІ. (Грош посылати чеком Ч. 408.003 — М. Uhryn—Bezhrisnyj—Rohatyn). Ціна прим. 2 зл., з почт. пересил. 2.30 зл.

і оттой з Закарпаття, паж отті три роляники і ми з нашої Наддніпрянської України, ми усі діти одної страдалної нешки України! У нас грає кров, одна кров давних предків козаків, ми діти давної козацької слави! Ми тут на чужій землі, як сироти, як скитальці, що нас воесна буря отгуть займала. Як одна родина засядемо до свяченого сніданку. Дай Боже, щоби віднини за рік на другий Великдень ми ще діждалися ось так обійматися і цілуватися, але на своїй українській землі.»

Кожний зі зворушення плакав. Ми обнімалися, цілувалися, а відтак засли до спільного свяченого, попросили трох москалів між себе й одного поляка... А по сніданку ми відспівали «Христос Воскресе!»

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

НОВІ КНИЖКИ

Олена Цегельська, Свідання босих ніжок та інші оповідання. Накладом Виділу Т-ва «Взаїмна Поміч Українського Вчителства» в Самборі. 1934. Ст. 68. 3 портретом авторки.

Давно. Літературно-науковий місячник. 4-тій рік видання. За березень 1934. Рідна Школа. Ілюстрований часопис для всіх. Львів, 1-го квітня 1934.

Літературно-науковий місячник «Рідна Школа»

Вп. П. А. Заверушка. Ваші статті усі підуть. Не забувайте про нас. Вп. П. Т. Машків. На жаль, Ваш матеріял напис запізно. Пишіть як найчастіше. Помістимо все актуальне. Вп. М. Діброва. Гарне. Використаємо. Пишіть!

БІРЖА

Львів, дня 5-ого квітня 1934	
ГРОШІ (валюта)	ЧЕКИ (валюта)
1 долар ав.	527/—
1 м. квалд.	519—
100 чеських кр.	21—
100 фр. франків	3490—35—
1 нім. марк	2710
1 бельг.	120—124
100 швейцарських франків	124—125/2
НАБІЛ	Масловова влетка за 1 кг. м'яса дес. 3:30 зол. літру молюка 0:18 гр. сметани 0:80 зл.
Пшениця	17:50
Жито	14—
Ячмінь	10:50
Овес	7:75
Гречка	19—
Кукурудза кр.	21—
Фасоль біла	25—
Фасоль крас.	18—
Горих вільний	16—
Пророкравец	29—
Лен	40—
Віск чорна	10:50
Лубин синій	7:50
Ковчизина ч.	140—
Мак с. ч.	43—
Макух. ч.	19—
Грис ш. ч.	9—
Трис ж. ч.	7:50
ЯЦІЦЯ	Масловова влетка за 1 вол. дол. 2:50— 2:68 Тенденція на масло скляна, на молюка і сметану удержує на цілх знизково
ЗОЛОТО	1 зол. долар 9:00 зол. 20 австр. 38:90 10 9:50 зол.